

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Kielce, dnia 1 października 2013 r.

Poz. 3308

Elektronicznie podpisany przez:

Grzegorz Artur Dziubek

Data: 2013-10-01 13:17:51

UCHWAŁA NR XXXV/616/13 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 23 września 2013 r.

dotycząca wyznaczenia Konecko-Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Na podstawie art. 18 pkt 20, art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa (jednolity tekst Dz. U. z 2013r. poz. 596, poz. 645), art. 23 ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (jednolity tekst Dz. U. z 2013 r., poz. 627, poz. 628, poz. 842) Sejmik Województwa Świętokrzyskiego uchwala co następuje:

§ 1. Wyznacza się obszar chronionego krajobrazu o nazwie „Konecko-Łopuszniański Obszar Chronionego Krajobrazu” (K-ŁOChK), zwanym dalej Obszarem, o powierzchni 98 287 ha, w skład którego wchodzi gminy: Radoszyce (14 664 ha), Ruda Maleniecka (11 005 ha), Smyków (6 209 ha) oraz część obszarów gmin: Bliżyn (4 797 ha), Końskie (12 506 ha), Krasocin (1 801 ha), Małogoszcz (994 ha), Mniów (2 916 ha), Łopuszno

(15 279), Słupia Konecka (5 411 ha), Piekoszów (2 086 ha), Strawczyn (1 092 ha), Stąporków (19 527 ha).

§ 2. 1. Opis granic Obszaru, o którym mowa w § 1 zawiera załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

2. Położenie Obszaru i jego granice oznaczono na mapie stanowiącej załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 3. Ustala się następujące działania na terenie Obszaru w zakresie czynnej ochrony ekosystemów:

- 1) zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych naturalnych i sztucznych, utrzymanie meandrów na wybranych odcinkach cieków;
- 2) zachowanie śródpolnych i śródleśnych torfowisk, terenów podmokłych, oczek wodnych, polan, wrzosowisk, muraw, niedopuszczenie do ich uproduktywnienia lub też sukcesji;
- 3) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych;
- 4) zachowanie i ewentualne odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;
- 5) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;
- 6) szczególna ochrona ekosystemów i krajobrazów wyjątkowo cennych, poprzez uznawanie ich za rezerваты przyrody, zespoły przyrodniczo-krajobrazowe i użytki ekologiczne;
- 7) zachowanie wyróżniających się tworów przyrody nieożywionej.

§ 4. 1. Na Obszarze zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;

- 3) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 4) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą:

- 1) terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- 2) terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- 3) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- 4) ustaleń warunków zabudowy dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej oraz obiektów i urządzeń budowlanych niezbędnych do jej użytkowania, pod warunkiem zapewnienia minimum 30% powierzchni biologicznie czynnej na danym terenie.

§ 5. Nadzór nad Obszarem sprawuje Marszałek Województwa Świętokrzyskiego.

§ 6. Traci moc Rozporządzenie Nr 89/2005 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 14 lipca 2005r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego Nr 156, poz. 1950), Rozporządzenie Nr 9/2008 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 25 sierpnia 2008r. o zmianie rozporządzenia w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego Nr 189, poz. 2515) oraz Rozporządzenie Nr 17/2009 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 28 stycznia 2009 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego Nr 42, poz. 629).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

Przewodniczący Sejmiku

Tadeusz Kowalczyk

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr XXXV/616/13

Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego

z dnia 23 września 2013 r.

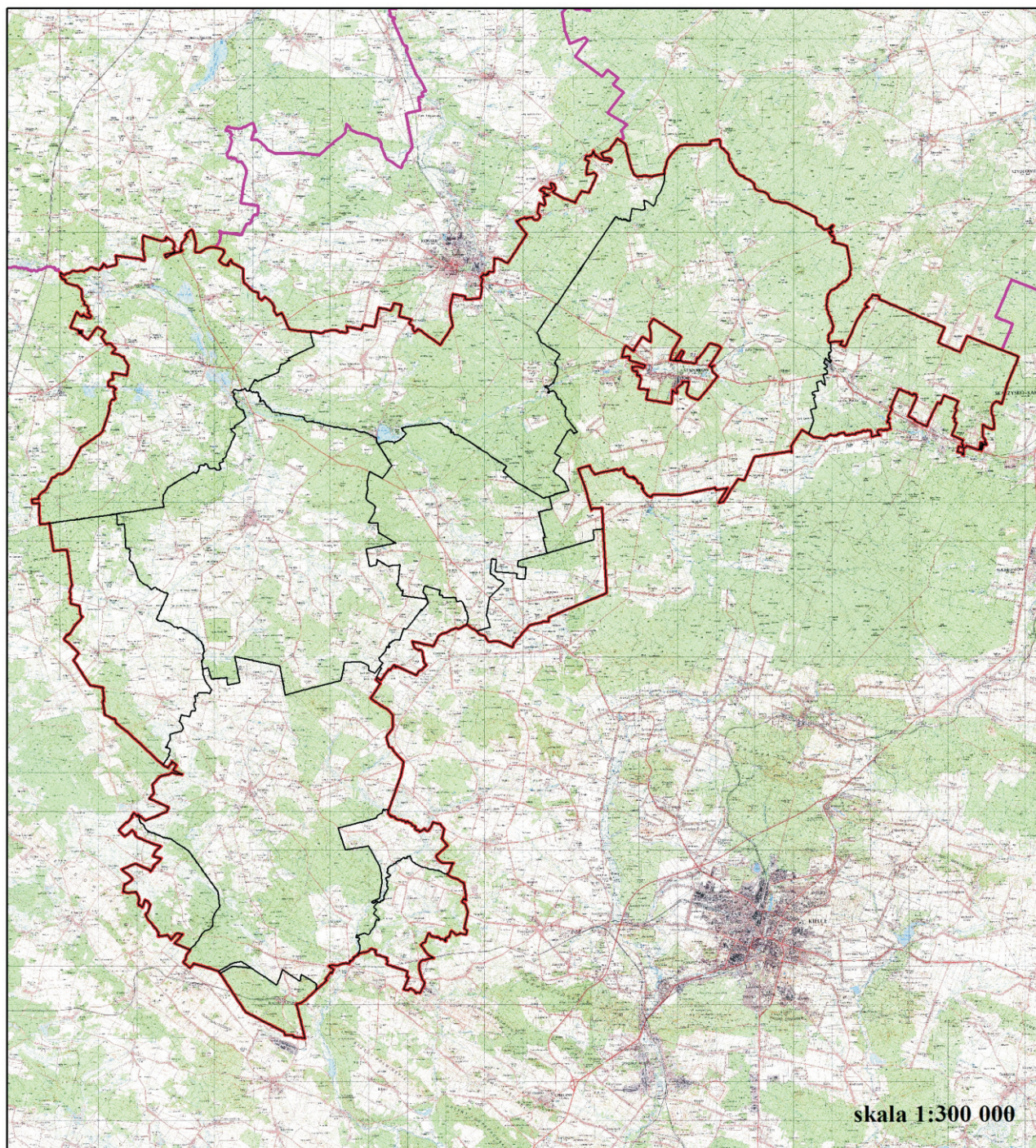
Opis granic Konecko-Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

K-ŁOChK położony jest w północno-zachodniej części województwa świętokrzyskiego. Północna granica K-ŁOChK biegnie od doliny rz. Czarna Maleniecka na wschód wzdłuż granicy województw świętokrzyskiego i łódzkiego, z którą pokrywają się północne granice obrębów: Kołonec, Machory, Maleniec oraz Koliszowy, gm. Ruda Maleniecka. Od punktu styku granicy województwa z granicami gmin Końskie i Ruda Maleniecka granica skręca w kierunku południowo – wschodnim, biegnąc wzdłuż granicy gmin Ruda Maleniecka i Końskie, wzdłuż rzeki Wąglanki, zgodnie z północnymi granicami obrębów Stary Dziebałów i Brody. W okolicach Zaborcza dochodzi do granicy m. Końskie, wzdłuż której omijając je od południa biegnie do najdalej na wschód wysuniętej części miasta o nazwie Stary Młyn, skąd, zmieniając kierunek na północno – wschodni, pokrywa się z zachodnią i północną granicą obrębu Koczwar, a następnie zgodnie z północną granicą obrębu Stara Kuźnica i zachodnią granicą obrębu Baczyna. Tutaj, po przecięciu drogi Baczyna – Rogówek dochodzi do granicy województw świętokrzyskiego i mazowieckiego i biegnie tą granicą generalnie na wschód, aż do granicy m. Skarżysko – Kamienna, wzdłuż której skręca na południe, odchodząc od granicy województw. Biegnąc wzdłuż wschodnich granic obrębów Zagórze i Brzeście, granica K-ŁOChK osiąga dolinę Kamiennej w okolicach Wołowa. Tutaj skręca w kierunku zachodnim i biegnie wzdłuż południowych granic obrębów Brzeście, Zagórze, Ubyszów, Gostków, Górki i Płaczków. Następnie granica biegnie zgodnie z południową granicą gminy Stąporków do przysiółka Opcinek i dalej w kierunku zachodnim wzdłuż południowej granicy obrębów: Odrowąż, Świerczów, Włochów, Gosań i Duraczów, południowej i wschodniej granicy obrębu Modrzewina, wschodniej granicy obrębów Kamienna Wola i Adamek, wschodniej i południowej granicy obrębu Baran, fragmentu południowej granicy obrębu Zaborowice, południowej granicy obrębów Przełom, Zachybie, Salata, Straszów i Pałegi, aż do Wólki Kluckiej, gdzie osiąga granicę gmin Mniów i Łopuszno. Stąd granica skręca na południe i biegnie zgodnie ze wschodnią granicą gminy Łopuszno, aż do północnej granicy obrębu Korczyn, w gm. Strawczyn, fragmentem której wzdłuż Łososiny oraz północną granicą obrębu Małogoskie skręca na wschód, a następnie ostro na południe wzdłuż wschodnich granic obrębów: Małogoskie, Łosień i Łubno. Dalej biegnie południową granicą obrębu Łosienek, wschodnią, południową i zachodnią granicą obrębu Lesica (gdzie osiąga granicę gmin Piekoszów i Łopuszno), fragmentem południowej granicy obrębu: Ruda Zajączkowska do przecięcia się z rzeką Wierna Rzeka (Łososiną), którą blisko 40 m. w dół znów do przecięcia się z południową granicą obrębu Ruda Zajączkowska, dalej południowymi granicami obrębów: Ruda Zajączkowska, Gnieździska w gm. Łopuszno do granicy z gminą Małogoszcz i dalej wzdłuż linii kolejowej do mostka na prawym bezimiennym dopływie rz. Wiernej Rzeki (Łososiny), gdzie zmienia kierunek na południowy biegnąc w stronę Małogoszcza i kontynuuje się wzdłuż linii kolejowej do Zakrucza. Stąd granica biegnie w kierunku północno – zachodnim generalnie wzdłuż południowej granicy obrębu Zakrucze, przecinając obręb Skorków wzdłuż drogi lokalnej, a następnie południową granicą obrębu Gnieździska, wzdłuż podnóży pasma Przedborsko – Małogoskiego omijając przemysłowe tereny cementowni Małogoszcz i zakładów wydobywczo – przetwórczych w Bukowej. Granica K-ŁOChK biegnie zgodnie z zachodnimi granicami obrębów Mieczyn, Jakubów, ponownie Mieczyn do przecięcia się z granicą działki nr 488 obrębu Mieczyn, następnie wschodnimi granicami działek numer 488 i 429 przecinając działki numer 552 i 522, następnie zachodnią granicą obrębu: Wojciechów do przecięcia się z wschodnią granicą działki numer 12 i wzdłuż tej granicy do północno - wschodniej granicy obrębu Wojciechów, następnie wzdłuż niej i zachodnich granic obrębów: Wojciechów, Antonielów, Jasień, Rudniki, Mnin, Słupia, Olszówka, Radwanów Kolonia oraz Biały Ług, a następnie fragmentem południowej granicy obrębu Szkucin (gm. Ruda Maleniecka). W okolicach miejscowości Budy granica K-ŁOChK osiąga granicę gminy Fałków i biegnie dalej wzdłuż granicy tej gminy generalnie w kierunku północnym aż do doliny rz. Czarnej Malenieckiej i granicy województw świętokrzyskiego i łódzkiego, gdzie zamyka się opisywany obszar.

Z obrębu K-ŁOChK wyłącza się teren Stąporkowa zgodnie z administracyjnymi granicami tego miasta.

Załącznik nr 2
do Uchwały nr XXXV/616/13
Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego
z dnia 23 września 2013 r.

Konecko - Łopuszniański Obszar Chronionego Krajobrazu

Legenda

- Konecko-Łopuszniański OChK
- granice gmin
- granica województwa